Najvyšší súd
Slovenskej republiky **1So/13/2012**

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. v právnej veci navrhovateľa: **J.,** bytom S., právne zastúpeného JUDr. Dušanom Divkom, advokátom v Považskej Bystrici, Šoltésovej č. 346/1, ASPC pavilón B, proti odporkyni: **Sociálna poisťovňa - ústredie,** Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o starobný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/290/2008-143 zo dňa 15.7.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/290/2008-143 zo dňa 15.7.2011 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia potvrdil rozhodnutia odporkyne č. X. zo dňa 6.6.2008 v spojení so zmenovými rozhodnutiami zo dňa 11.12.2008, 12.2.2009 a 10.12.2009 vo veci starobného dôchodku navrhovateľa. O trovách

konania rozhodol tak, že odporkyni ich náhradu nepriznal. (O trovách súdom ustanoveného advokáta rozhodol krajský súd samostatným uznesením.)

Krajský súd tak rozhodol po tom, čo dospel k záveru, že preskúmavané rozhodnutia odporkyne boli vydané v súlade so zákonom. Rozhodnutiami zo dňa 6.6.2008 a 11.12.2008 bol navrhovateľovi zvýšený starobný dôchodok v zmysle príslušných zákonných ustanovení. Rozhodnutiami zo dňa 12.2.2009 a 10.12.2009 bol navrhovateľovi v zmysle príslušných zákonných ustanovení zvýšený invalidný dôchodok, ktorý sa považuje za starobný dôchodok.

K námietkam navrhovateľa, že odporkyňa jeho invalidný dôchodok bez jeho súhlasu prekvalifikovala na starobný dôchodok uviedol, že sa tak stalo v zmysle § 293ac ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 555/2007 Z.z., podľa ktorého sa invalidný dôchodok považuje za starobný dôchodok. Poukázal aj na § 263 ods. 9 zákona č. 461/2003 Z.z., v zmysle ktorého invalidný dôchodok, ktorého poberateľ pred 1.1.2004 dovŕšil vek najmenej 60 rokov, ak ide o muža alebo 57 rokov, ak ide o ženu, sa považuje od 1.1.2005 za starobný dôchodok.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie a opakovane žiadal posúdenie jeho invalidity od roku 1948, vrátane CT vyšetrenia a domáhal sa následného zvýšenia dôchodku z dôvodu úrazovej invalidity.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 14. augusta 2012 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. invalidný dôchodok a čiastočný invalidný dôchodok, ktoré boli priznané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, sa považujú po 31. decembri 2003 za invalidný dôchodok podľa tohto zákona v sume, v akej patrili k 31. decembru 2003 a vyplácajú sa aj po tomto dni za podmienok ustanovených predpismi účinnými do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak poberateľ invalidného dôchodku podľa prvej vety vykonáva činnosť zamestnanca, práce na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru alebo činnosť povinne nemocensky poistenej a povinne dôchodkovo poistenej samostatne zárobkovo činnej osoby, výkon týchto činností alebo prác nemá po 31. júli 2006 vplyv na nárok na výplatu invalidného dôchodku.

Podľa § 263 ods. 9 zákona č. 461/2003 Z.z. **invalidný dôchodok** uvedený v odseku 1, **ktorého poberateľ pred 1. januárom 2004 dovŕšil vek najmenej 60 rokov**, ak ide o muža, alebo vek najmenej 57 rokov, ak ide o ženu, **sa považuje od 1. januára 2005 za starobný dôchodok.**

Podľa § 293ac ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. **starobný dôchodok, na ktorý bol prekvalifikovaný invalidný dôchodok** podľa zákona účinného pred 1. januárom 2008, **sa považuje aj po 31. decembri 2007 za starobný dôchodok.**

Zo spisu súdu prvého stupňa, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis odporkyne, odvolací súd zistil, že navrhovateľ dovŕšil vek 60 rokov už v roku 1995 a keďže bol poberateľom invalidného dôchodku, bol tento ex lege prekvalifikovaný od 1.1.2005 na starobný dôchodok. Táto zmena vyplýva priamo zo zákona a nevyžaduje žiaden súhlas poberateľa dávky tak, ako to opakovane namietal navrhovateľ.

V tomto konaní preskúmavanými rozhodnutiami odporkyňa len zvyšovala starobný dôchodok navrhovateľa v zmysle príslušných zákonných ustanovení. Tieto rozhodnutia ako aj postup odporkyne boli vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnené v rozsudku krajského súdu, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a v ďalšom naň odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP).

K jedinej odvolacej námietke navrhovateľa, že žiadal o posúdenie invalidity od roku 1948 a to aj formou znaleckého dokazovania, odvolací súd poukazuje na skoršie konania a rozhodnutia súdov, z ktorých je zrejmé, že jeho zdravotný stav bol opakovane skúmaný a posudzovaný, a to aj znalcom, ktorý skúmal okrem iného i posúdenie rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa ako aj prípadnú súvislosť medzi chorobou z povolania a invaliditou so záverom, že invalidita u navrhovateľa nenastala následkom choroby z povolania. K dôvodom opravného prostriedky navrhovateľa zo dňa 24.8.2008, v ktorých navrhovateľ poukazoval na úraz, ktorý sa mu stal v detstve a žiadal zohľadniť chorobu z povolania a z mladosti, odvolací súd dodáva, že zdravotný stav navrhovateľa bol na účely uznania invalidity a počas poberania invalidného dôchodku opakovane preskúmavaný a závery odporkyne (resp. jej predchodcu) boli v súdnych konaniach potvrdené.

Navrhovateľ žiadne iné námietky smerujúce voči postupu a rozhodnutiam odporkyne neuviedol a o ich zákonnosti nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný. Odporkyni zákon priznanie trov konania neumožňuje. Navrhovateľovi bol súdom ustanovený advokát, ktorý si však v odvolacom konaní náhradu trov neuplatnil a preto o nich odvolací súd ani nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. augusta 2012

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová